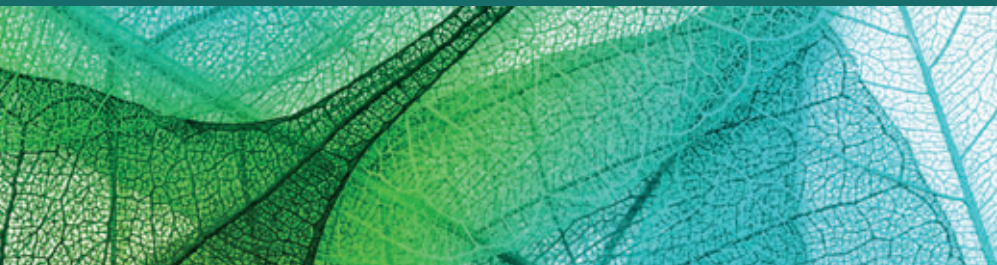

Ramon Cardona
Tocat i enfonsat

Premi Miquel de Palol 2019

Proa

RAMON CARDONA

Tocat i enfonsat

PREMI MIQUEL DE PALOL 2019

EDICIONS PROA

BARCELONA

2019

Un jurat format per Lluís Calvo, Teresa Costa-Gramunt, M. Rosa Font, Pere Gimferrer i Víctor Obiols ha atorgat a aquesta obra el 42è Premi de poesia Miquel de Palol.

Disseny de la col·lecció: TYPERWARE®
Disseny de la coberta: Planeta Art & Disseny
Imatge de la coberta: © Valentina Razumova

Primera edició: setembre del 2019

© 2019 Ramon Cardona

Drets exclusius d'aquesta edició:
2019 Raval Edicions SLU, Proa
Diagonal, 662-664
08034 Barcelona
www.proa.cat

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Composició i compaginació: *Vilanrosa*

ISBN: 978-84-7588-783-8

Dipòsit Legal: B.18.604-2019

Índex

Aclariment 13

DEFLAGRACIÓ ON CANVAS

<i>Abans de la deflagració</i>	19
<i>El berenador</i>	21
<i>La deflagració</i>	23
<i>Som ve baixa</i>	25
<i>Corcat per dins</i>	27
<i>Paraules gruixudes</i>	29
<i>Volada curta</i>	31
<i>Llorer salvatge</i>	33
<i>Magret i fruits salvatges</i>	35
<i>Versos blancs i versos negres</i>	37
<i>Fruita del temps</i>	39
<i>Tala controlada</i>	41
<i>Tocat i enfonsat</i>	43
<i>Llibre d'autoajuda</i>	45
<i>Pessebre vivent</i>	47
<i>Al final de l'abecedari</i>	49

NIU DE METRALLADORES

<i>Bombolla d'aire</i>	53
<i>Prometeu encadenat</i>	55
<i>Els dos bàndols</i>	57
<i>Orogen, erogen</i>	59
<i>Escot en ve baixa</i>	61
<i>Dos amants</i>	63
<i>Res de nou</i>	65
<i>Pell nova</i>	67
<i>Figures terminals</i>	69
<i>Abans d'Eva</i>	71
<i>Contrapposto</i>	73
<i>Cingles</i>	75

VEDAT DE CAÇA

<i>El lloc d'on vinc</i>	79
<i>Accent diacrític</i>	81
<i>Males herbes</i>	83
<i>Anàlisi de sang</i>	85
<i>Vedat de caça</i>	87
<i>Roca mare</i>	89
<i>Llibres sibil·lins</i>	91
<i>Artificiers</i>	93

<i>Balnearis</i>	95	
<i>Regió aèria de Llevant. Núm. 199</i>		97
<i>Regió aèria de Llevant. Núm. 199 bis</i>		99
<i>Conversor de poemes</i>	101	
<i>Copa de tast</i>	103	
<i>Sortint de quadre</i>	105	

Deflagració on canvas

*Il me semble parfois que mon sang coule à flots,
Ainsi qu'une fontaine aux rythmiques sanglots.
Je l'entends bien qui coule avec un long murmure,
Mais je me tâte en vain pour trouver la blessure.*

BAUDELAIRE,

«La Fontaine de Sang», *Fleurs du mal*

Abans de la deflagració

La deflagració es produirà dins el bosc.
Hi ha una font, arran de terra, amb un borbolleig
molt seu que no incumbeix a ningú.
L'aigua fa un reguerot a través del camí,
cap a uns antics horts que no l'esperen,
abandonats, rebolcant el musell ronc en el llot,
—fang acotxat per una espessa borrasa
que cova tot el que germina—, vora el podriment
més amargant i tòxic, en l'asfíxia premuda d'antigues
llaurades. Bavalles, només, de llum i d'aire.

Oli sobre tela

El berenador

Hi ha un berenador tronat, que ja no visita ningú,
enquadrat per una filera de carreus feixucs, dins la
bardissa, una alça exigua per a una clariana tan
borda. Se n'emparen tan sols uns balços profunds,
plens d'escombraries de festejos passats.

A un costat, la font. Hi suco els dits i em mullo els
llavis, amb un impuls de lírica crua. Repartits,
s'alcen set plataners, tan sols còrpores barrinades
pel defici d'uns pigots migrolats, absents amb les fulles.
Al mig, una taula de pedra artificial, preàmbul del reguer
per on brollarà la mètrica, amb cesures d'àrids triturats,
llicències de ciment entaforades dins els motlles
que obraran el prodigi, paraules fetes figurants
de pigments reals, versos encarnant l'escomesa
de milers d'ullals salvatges, perquè no es gavanyi res
de l'oblit que regurgitem a cada instant.

ca. 2018

La deflagració

Aquí noto el gallet de fullaraca, a l'esquena,
una bala rebotada, una cremor forta de ferida neta,
un orifici d'entrada i un de sortida i, en l'interval,
una sala hipòstila que recull una altra aigua, a punt
per al bany de la musa. Així m'assec a la cadira
de fals travertí, a esperar com omplir amb paraules
d'emplastre els nius deserts, com retenir amb petites
preses cada glopada que s'esgarria a l'hort.
Hi haurà alguna manera de fer una nova boïga
per sortir a respirar, una mica d'aire, una mica de llum,
uns pocs centímetres per uns quants mil·límetres.
Oblidarem l'ofec, traient-lo de sota la molsa, vomitant-lo
una i una altra vegada, fins a aconseguir una obra serena,
un paper escrit que no hàgim de llençar als escombralls.

Un paper per deixar a la taula del despatx, al costat de
les meves coses, abans d'absentar-me del quadre.

Ara és ja un bodegó.